

Po válce se rodina Marie Jurčíkové chtěla přestěhovat z obce Salaš, aby mohla začít hospodařit.

1:26-1:39

Když se to dozvěděli jejich příbuzní, tak se o ně báli.

2:04-2:10

Když ale přišli do domu v dnes již neexistující obci, tak tam stále žila rodina sudetských Němců Mádrových. Ze začátku k sobě byli ostýchaví, ale snažili se na sebe být hodní.

5:22-5:50

Malá Marie Jurčíková si tu dokonce našla přátele, jak české, tak i německé.

30:14-30:18

Jednoho dne se probudili a rodina Mádrů byla pryč.

25:00-25:12

Nakonec jsme paní Jurčíkovou poprosili, jestli by nám zhodnotila, jak se jim s nimi žilo

56:00-56:39

Brzy se však museli na Salaš vrátit, protože z vesnice poblíž Hranic na Moravě vzniklo vojenské cvičiště.

15:23-15:30

Němci odsud byli vyhnáni, Češi to tu zničili a paní Jurčíková byla jedním z posledních lidí, kteří se na původní vesnici dívali těsně před tím, než byla zničena.